

Παληγιάννης Βασίλειος

Αιρετός Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Τηλ. 6974750409

Fax: 2103442287

e-mail: paligiannis@hotmail.gr

Αθήνα, 30/04/2014

Νομοσχέδιο Ειδικής Αγωγής: Παρατηρήσεις - προτάσεις

1. Γενικές Παρατηρήσεις

Η εκπαίδευση, σ' οποιαδήποτε κοινωνία, αντανακλά την πολιτική της φιλοσοφία. Σε μια δημοκρατική πολιτεία όλοι οι πολίτες έχουν ίσα δικαιώματα και ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.

Το ελληνικό Σύνταγμα εξαιρεί την προστασία της αξίας του ανθρώπου, τονίζει την ευθύνη της πολιτείας για τα άτομα με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και κατοχυρώνει το δικαίωμά τους για εκπαίδευση, κοινωνική ένταξη και επαγγελματική αποκατάσταση.

Για να ανταποκριθεί η πολιτεία στο αξίωμα των ίσων ευκαιριών εκπαίδευσης για όλα τα άτομα απαιτείται ποιοτική, ποσοτική αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός της Ειδικής Αγωγής.

Η όποια αναβάθμιση δεν επιτυγχάνεται μόνο με τη διατύπωση διατάξεων και ρυθμίσεων αλλά με την έμπρακτη και ουσιαστική στήριξη, ενίσχυση και εφαρμογή τους από την πολιτεία.

Συγκεκριμένα, απαιτείται αύξηση πόρων, βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής, σύγχρονο εποπτικό και παιδαγωγικό υλικό, τεχνολογικός εξοπλισμός, κατάλληλα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία, εργαστήρια, κατάλληλο ειδικό επιστημονικό και εκπαιδευτικό προσωπικό, συνεχή και ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, αντιμετώπιση της Ειδικής Αγωγής ως αναπόσπαστο μέρος της Γενικής Εκπαίδευσης.

2. Ειδικές Παρατηρήσεις

Η ανάγνωση επί των θέσεων του Προσχεδίου Νόμου μας προβλημάτισε και μας προκάλεσε ανάμεικτα συναισθήματα.

Μας προκάλεσε αισιοδοξία:

1. Αρχικά, φαίνεται η Πρόταση Νόμου να εμπνέεται από μια θετική προδιάθεση να προσπαθήσει να εξορθολογήσει πράγματα, να διορθώσει κάποια κακώς κείμενα της παλαιότερης νομοθεσίας.

2. (Άρθρο 4, §3στ). Δίνει «μεγαλύτερο χρόνο» (εννοεί περισσότερο χρόνο) και χρήση Υποστηρικτικών Τεχνολογιών στις εξετάσεις των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες (π.χ. ενδεχομένως ίσως πληκτρολόγηση και όχι γραπτό κείμενο).

3. (Άρθρο 4, §4ε). Ανασυγκροτεί τις διεπιστημονικές ομάδες των ΣΜΕΑΕ που είχαν καταργηθεί στην πράξη με τα τελευταία νομοθετήματα (π.χ. Ν. 4115/2013) δίνοντάς τους αυξημένη αρμοδιότητα.

4. (Άρθρο 6, §1β). Επιτέλους ο εκπαιδευτικός της Παράλληλης Στήριξης γίνεται εκπαιδευτικός του σχολείου και όχι του παιδιού. Επιτέλους θα μπορέσει να κάνει διάλειμμα!

5. (Άρθρο 6, §1β). Ταυτόχρονα, προσπαθεί να ξεκαθαρίσει το θεμιτό αίτημα της Δευτεροβάθμιας δίνοντας, επιτέλους, δικαίωμα λόγου επί των εξετάσεων και στον εκπαιδευτικό της Παράλληλης Στήριξης. Νομίζουμε ότι αυτό πρέπει να γενικευτεί και στα παιδιά που φοιτούν σε Τμήμα Ένταξης.

6. (Άρθρο 9, §17). Επιπλέον, ο νομοθέτης εμφανίζεται να αγαπά και να προσέχει ιδιαίτερα τους Διευθυντές ΣΜΕΑΕ. Με τον 4186/2013 τους έδωσε επίδομα Λυκειάρχη (Διευθυντή ΕΕΕΕΚ) και τώρα μειώνει το διδακτικό τους ωράριο, το οποίο μάλιστα μπορεί να καλύπτεται και από ενισχυτική διδασκαλία, θέματα που θεωρούμε, θα ήταν ωφέλιμο να γενικευτούν και στους Διευθυντές των γενικών σχολείων.

Μας προκάλεσε χαμόγελα:

1. (Άρθρο 33). Το προσχέδιο Νόμου πατάει στον προηγούμενο Νόμο (Ν.3699/2008) όχι μόνο στο πνεύμα αλλά χρησιμοποιεί αυτούσιες παραγράφους του σε σημείο μάλιστα, που ο νομοθέτης, μοιάζει να μην γνωρίζει την ήδη υπάρχουσα, βασική νομοθεσία της Ειδικής Αγωγής. Αποτέλεσμα είναι να ξεχνά ότι ο 2817/2000 έχει ήδη καταργηθεί εδώ και 6 έτη και να τον ξανακαταργεί, ενώ δεν καταργεί τον υφιστάμενο 3699/2008.

2. (Άρθρο 13). Επιπλέον, ιδρύει τα επανιδρυμένα με τον ίδιο Νόμο ΚΕΔΔΥ!

3. (Άρθρο 22, §3ιστ). Μοριοδοτεί μόνο τους αναπληρωτές κατόχους τίτλου διετούς μετεκπαίδευσης στην ΕΑΕ στα Διδασκαλεία της ημεδαπής(;).

Μας προκάλεσε προβληματισμό:

1. (Άρθρο 22, §3iii). Η αναπηρία θέλει στήριξη. Αποτέλεσμα είναι, τα παιδιά μας με αναπηρία να τα υποστηρίζουμε διαρκώς κατά τα μαθητικά τους χρόνια, να τους επιτρέπεται με διαφορετικό, πιο εύκολο τρόπο η εισαγωγή τους στα Πανεπιστήμια. Κι αφού όλα αυτά τα χρόνια σαν μαθητές και φοιτητές αποδεχόμαστε την ανάγκη υποστήριξης, ως σχήμα οξύμωρο, η Πολιτεία θεωρεί ότι μπορούν να βρίσκονται σε εργασιακό χώρο, αυτό της Ειδικής Αγωγής, χωρίς στήριξη. Είναι ανέντιμο και πέρα από κάθε δεοντολογία.

Πρότασή μας: Οι συνάδελφοί μας με αναπηρία, συχνά και όχι πάντα, έχουν ανάγκη **Υποστηρικτικής Εργασίας** που στην περίπτωσή μας θα ήταν η πίστωση ενός ακόμη εκπαιδευτικού.

Επιπλέον, γνωρίζουμε ότι ένας γονέας με παιδί με αναπηρία είναι «ειδικός στο παιδί του». Από την άλλη όμως, δεν καθίσταται αυτόματα ειδικός στην Ειδική Εκπαίδευση. Θεωρούμε ότι είναι στρέβλωση και υποβάθμιση του χώρου να μπορεί κάποιος να εργαστεί χωρίς γνώσεις, χωρίς εχέγγυα εξειδίκευσης στις δομές Ειδικής Αγωγής.

Τα ανωτέρω συμβαίνουν μάλλον, γιατί **η Πολιτεία, απουσίας, όντως, Κοινωνικής Πρόνοιας επιφορτίζει την Ειδική Αγωγή και με αυτήν.**

2. (Άρθρο 6, §1β και Άρθρο 7, §4). Η παρούσα νομοθετική πρόταση αυστηροποιεί τα κριτήρια απόδοσης Παράλληλης Στήριξης (εξαιρετικά θεμιτό), περιορίζοντάς την όμως στο ελάχιστο (έως έναν εκπαιδευτικό ανά σχολική μονάδα) και μάλιστα αποκλείοντας σχολικές μονάδες με Τμήμα Ένταξης! Έτσι, δυστυχώς, μαθητές που μέχρι σήμερα υποστηρίζονταν θα βρεθούν μόνοι, με **σοβαρές επιπτώσεις** στην καθημερινότητα των σχολείων και των ιδίων.

Μας προκάλεσε ερωτήματα:

1. (Άρθρο 26). Εάν ο προσανατολισμός μας είναι η κοινή πορεία μέσα από την άμβλυνση των διαφορών, θεωρούμε ότι τότε δεν υφίσταται ανάγκη ύπαρξης των ΠΥΣΕΕΠ και ΚΥΣΕΕΠ. Τα αντίστοιχα ΑΠΥΣΠΕ – ΑΠΥΣΔΕ και ΚΥΣΠΕ – ΚΥΣΔΕ έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν. Γνωρίζουμε δε, πολύ καλά, ότι κάποτε, όταν η Ειδική Αγωγή εντάσσονταν στον Ν. 1566, το σύστημα των μεταθέσεων της, αποσπάσεων, το διοικητικό κομμάτι της λειτουργούσε περισσότερο αποτελεσματικά από ότι σήμερα.

2. (Άρθρο 9, §2δ). Σε άλλο σημείο περιγράφεται ότι τα σχολικά τμήματα θα περιλαμβάνουν από 4-8 μαθητές. Όμως, ο νομοθέτης κάνει στροφή, στην ίδια παράγραφο(!) αφήνοντας παράθυρο για μαθητές με αυτισμό (όχι πάνω από 3 ανά τμήμα) και την ύπαρξη υποομάδας τμήματος (δηλαδή;) έως 2 μαθητών. Άρα, θα μπορούμε να έχουμε σε μια ΣΜΕΑΕ τμήμα 6 μαθητών, το οποίο θα αποτελείται από 3 υποομάδες με 3 διαφορετικούς εκπαιδευτικούς!

Μας προκάλεσε αμηχανία και λύπη.

Το κρισιμότερο θέμα όλων είναι η αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών Ειδικής Αγωγής που προέρχονται από τη Γενική Εκπαίδευση ως εκπαιδευτικών β' κατηγορίας.

Συγκεκριμένα:

- Δημιουργείται κλάδος εργαζομένων εκπαιδευτικών στην Ειδική Αγωγή ΠΕ 60.50 και ΠΕ 70.50. Κατανοούμε πως η προσθήκη του 50 προσδιορίζει όσους έχουν τα προσόντα που ορίζει ο Νόμος για διορισμό ή πρόσληψη στην Ειδική Αγωγή. Δεν κατανοούμε τον προσδιορισμό ΠΕ60.50 και ΠΕ 70.50 για τους ήδη υπηρετούντες εκπαιδευτικούς στην Ειδική Αγωγή προερχόμενους από τη Γενική Εκπαίδευση.
- **Δεν κατανοούμε την μετατροπή των οργανικών θέσεων των ήδη υπηρετούντων ΠΕ60 και ΠΕ70 με την αφυπηρέτησή τους σε ΠΕ61 και ΠΕ71. Δεν κατανοούμε γιατί ο νομοθέτης με τη συγκεκριμένη διάταξη αποκλείει στην πορεία εκπαιδευτικούς με προσόντα και διάθεση προσφοράς να μεταπηδήσουν από τη Γενική στην Ειδική Αγωγή.**
- Δεν κατανοούμε την πρόταξη των εκπαιδευτικών ΠΕ71 και ΠΕ61 στις μεταθέσεις έναντι των υπολοίπων υπηρετούντων εκπαιδευτικών στην Ειδική Αγωγή. Είναι άδικο

και καταδεικνύει τη μη αναγνώριση του έργου της προσφοράς και της κατάθεσης της ψυχής των ήδη υπηρετούντων.

Επιπλέον αναρωτιόμαστε εάν οι εκπαιδευτικοί «50» θα συνεχίσουν να έχουν όπως μέχρι τώρα είχαν δικαίωμα μετάθεσης στη Γενική Αγωγή και δικαίωμα ανάληψης θέσης ευθύνης σε δομές της. Το γεγονός δε, ότι όλα αυτά δεν είναι ξεκάθαρα αποτελεί παράγοντα άγχους και ανασφάλειας για τους ήδη υπηρετούντες εκπαιδευτικούς στην Ειδική Αγωγή. Γι' αυτό και χρειάζεται διατύπωση που δεν θα αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης του παραπάνω.

Ταυτόχρονα οφείλουμε όλοι να τονίσουμε την αδήριτη ανάγκη διεξαγωγής διαγωνισμού ΑΣΕΠ για την πρόσληψη των ΠΕ71 και ΠΕ61 στην Ειδική Αγωγή.

Επιτέλους η πολυετής ομηρία τους ας πάρει ένα τέλος σε προσδιορισμένο και άμεσο χρόνο.

Τέλος πρέπει να επισημάνουμε ότι η αναβάθμιση της Ειδικής Αγωγής είναι χρέος και υπόθεση όλων.

Πάντα στη διάθεσή σας

Παληγιάννης Βασίλειος